

N:o 25.

Ank. till Riksd. Kansli den 7 Mars 1884, kl. 3 e. m.

*Kongl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen, angående pension
för Postdirektören P. F. Th. Winroth, m. m.; gifven
Charlottenberg den 3 Mars 1884.*

Hos Kongl. Maj:t har Postdirektören i Stockholm Pontus Fredrik Theodor Winroth, som, född år 1810, uppnått en ålder af mer än 73 år, i underdånighet anhållit, att, då hans krafter antagligen snart nog icke längre skulle tillåta honom att, såsom omständigheterna kräfde, fullgöra de ansvarsfulla och ständigt växande göromål, som ålåge postdirektören i Stockholm, men den pension af 3,000 kronor, som vid afsked ur postverkets tjänst författningsenligt tillkomme Winroth, vore otillräcklig för att bereda bergning åt honom och dem, som för sitt underhåll vore af honom beroende, framställning måtte hos Riksdagen göras om rätt för Winroth att, efter afgang från postdirektörsbefattningen, under hans återstående listid uppbära en tilläggs pension af 2,000 kronor årligen.

I det utlåtande, Generalpoststyrelsen afgifvit öfver berörda ansöknings, har styrelsen erinrat, hurusom den verksamhet, som ålåge postdirektören i Stockholm, icke vore inskränkt till de göromål, hvilka i allmänhet tillhörde föreståndarne för rikets större postkontor. Den betydande omfattningen af poströrelsen i hufvudstaden hade nemligen efter hand nödvändiggjort icke blott att för olika grenar af rörelsen anordna särskilda afdelningar, deraf en för afgående brefförsändelser, en för ankommande dylika försändelser, en för paketposten, en för breffbäringen samt en för tidningar och tidskrifter, hvilka förskrifvas

genom postverket, utan äfven att, jemte det centrala postkontoret, för särskilda delar af hufvudstaden inrätta filialkontor, tillsammans fem till antalet, af hvilka ett dessutom vore fördeladt på skilda afdelningar för afgående och ankommande poster samt för paketpost, likasom ock att anordna en särskild expedition vid centralbangården för utlemnande af utländskt paketgods. För samtliga dessa afdelningar och kontor med dertill hörande talrik personal vore postdirektören den gemensamme chefen, som hade att, vid sidan af trägna, med en årlig uppbörd på omkring 4 millioner kronor förenade kassörsgöromål, leda och öfvervaka arbetet å de särskilda afdelningarne.

Under den tid, Winroth innehaft postdirektörsbefattningen, hade ock göromålen vid densamma blifvit mer och mer ansträngande i följd af den tillväxt, som år efter år egt rum i posttrafiken, och hvars betydighet synnerligen fölle i ögonen vid en jämförelse mellan förhållandena år 1869, då beslut fattats om ersättande af de dittillsvarande två postdirektörsbefattningarne i hufvudstaden med endast en dylik befattning, och förhållandena under år 1882. Antalet försändelser af olika slag hade under denna tid mångdubblats, och särskildt hade tillökningen varit betydande, hvad angick postanvisningar och postförskott, hvilka båda slag af försändelser vore af beskaffenhet att vid postbehandlingen föranleda mer arbete än någon annan del af posttjensten. En ytterligare tillökning i göromålen för postdirektören hade uppstått genom inrättandet, i en senare tid, af postexpedition å en del af de Stockholm anlöpande ångfartyg. Med alla dessa ångbåtspostexpeditioner, uppgående för närvarande till 57, utvexlade Stockholms centralpostkontor post och hade postdirektören att uppgöra likvider.

Hvilken omfattande och ansvarsfull uppgift, som under sådana förhållanden ålåge den nuvarande postdirektören i hufvudstaden, vore lätt att inse; och huru stor arbetskraft och framstående förmåga, han än kunde i sin kraftfullare ålder hafva utvecklat, vore det icke att påräkna, att han, vid uppnådd några och sjuttio års ålder, skulle fortfarande kunna utöfva en så ansträngande verksamhet.

Efter att hafva i 52 år erlagt stadgade afgifter till Civilstatens pensionsinrättning, vore Postdirektören Winroth berättigad att, när han afginge ur postverkets tjenst, från nämnda inrättning erhålla en årlig pension af 2,400 kronor, och då postdirektörslönen å stat utgjorde 3,000 kronor, hade Winroth författningsenligt att, utöfver berörda pension, från postkassan påräkna endast en pension af 600 kronor. Det sammanlagda pensionsbelopp, 3,000 kronor, hvaraf Winroth sålunda egde komma i åtnjutande, måste anses vara för ringa, för att icke tjensteinnehafvaren skulle ega anledning söka att vid befattningen kvar-

stå äfven längre tid, än sådant kunde befinnas vara för göromålens behöriga gång förmånligt.

Om sålunda ur synpunkten af postverkets egen fördel skäl förekomme att bifalla den af Winroth gjorda ansökningen, funnes en icke mindre anledning dertill i den långa och förtjenstfulla verksamhet, Winroth utvecklat i postverkets tjänst. Redan vid 16 års ålder anställd i verket, hade Winroth, kort efter fyllda 21 år, befordrats till ordinarie tjänsteman hos verkets styrelse. Det ovanliga nit och den synnerliga skicklighet, han redan tidigt ådagalagt, hade inom kort beredt honom vidare befordran, i det att, innan Winroth ännu uppnått 34 års ålder, åt honom anförtroddes den då mycket viktiga befattningen såsom postkamererare. I en tid, då häfd och tillfälliga föreskrifter fingo ersätta en ordnad författning rörande villkoren för postutvexlingens besörjande, var det ofta på postkamereraren som det ankom att vidtaga de åtgärder, hvilka erfordrades för att icke blott redovisningen för postuppbörden, utan äfven sjelfva postutvexlingen måtte blifva besörjd på sätt som vederborde. Winroth hade i sådant afseende under en följd af år utvecklat en verksamhet, som varit af stor betydelse för postverket, och sedan han vunnit ytterligare befordran, år 1863 till kameraldepartementschef hos Generalpoststyrelsen och år 1876 till postdirektör i Stockholm, hade han äfven i dessa befattningar åt postverkets tjänst egnat sina krafter på ett sätt, som varit lika gagnande för verket som hedrande för honom sjelf.

Med åberopande af hvad sålunda anförts, och under erinran att en pension af 5,000 kronor, motsvarande sammanlagda beloppet af den pension från Civilstatens pensionsinrättning, hvartill Winroth vore lagligen berättigad, och den pension af postmedel, hvaraf han skulle komma i åtnjutande, derest den förevarande ansökningen bifölles, blifvit vid 1876 års riksdag beviljad åt en af de dåvarande postdirektörerne vid Göteborgs postkontor, ehuru denne ej uppnått högre ålder än 65 år eller varit i statens tjänst anställd längre tid än 22 år, under det att Winroth, som uppnått mer än 73 års ålder, varit i postverkets tjänst fulla 56 år, har Generalpoststyrelsen tillstyrkt, att, med bifall till ansökningen, Winroth måtte berättigas att, jemte den honom tillkommande pension från Civilstatens pensionsinrättning, af postmedlen erhålla pension med 2,600 kronor årligen, hvarigenom hans pension i dess helhet komme att uppgå till enahanda belopp, som han egt att i pension undfå, derest han qvarstått vid sin förutvarande befattning såsom byråchef hos styrelsen.

I sammanhang härmed har Generalpoststyrelsen anmält, att Postmästaren J. G. A. Ågren, för hvilken i de Riksdagen underställda stater

för postverket för år 1885 en pension beräknats med 800 kronor, numera affidit, i följd hvaraf, derest den för Winroth tillstyrkta pensionen beviljades, en tillökning i postverkets pensionsstat, hvilken i statsförslaget upptagits till 72,965 kronor, erfordrades med endast 1,800 kronor; och har styrelsen tillika, under förutsättning af den begärda pensionens beviljande, hemställt, att, på det de omförmälda staternas slutsumma måtte bibehållas vid oförändradt belopp, det i staterna upptagna anslag till oförutsedda utgifter, 70,000 kronor, måtte minskas med 1,800 kronor, motsvarande det belopp, hvarmed ökning i anslaget i pensionsstaten skulle blifva erforderligt.

Då Postdirektören Winroth efter en lång och hedrande tjenstemannabana numera uppnått den höga ålder, att en så ansträngande verksamhet, som den med hans tjenstebefattning förbundna, icke skäligen bör vidare af honom påfordras, och Winroth genom ett pligttroget och för det allmänna gagnarikt arbete på ansvarsfulla poster i postverkets tjenst gjort sig högeligen förtjent af den pension, som nu blifvit för honom ifrågasatt, vill Kongl. Maj:t, med hänvisning i öfrigt till hvad Generalpoststyrelsen i ärendet anført, härmed föreslå Riksdagen, att Postdirektören Winroth må förklaras berättigad att från och med månaden näst efter den, då afsked ur postverkets tjenst varder honom beviljadt, å postverkets pensionsstat åtnjuta en årlig pension af 2,600 kronor, att uppbäras jemte den pension från Civilstatens pensionsinrättning, hvartill Winroth finnes vara berättigad;

och föreslår Kongl. Maj:t, under förutsättning af bifall härtill, att i de Riksdagen till pröfning förelagda stater för postverket för år 1885 anslaget till pensionsstaten, upptaget till 72,965 kronor, må, minskadt med den för aflidne Postmästaren J. G. A. Ågren beräknade pensionen af 800 kronor, men ökad med det för Postdirektören Winroth föreslagna pensionsbeloppet, utföras med 74,765 kronor, och anslaget till oförutsedda utgifter, 70,000 kronor, deremot upptagas med ett till 68,200 kronor minskadt belopp.

De till detta ärende hörande handlingar skola Riksdagens vederbörande Utskott tillhandahållas, och Kongl. Maj:t förblifver Riksdagen med all Kongl. nåd och ynnest städse välbevågen.

OSCAR.

O. R. Themptander.

*Utdrag af protokollet öfver finansärenden, hållet inför Hans
Maj:t Konungen i Statsrådet å Charlottenberg den 3
Mars 1884.*

Närvarande:

Hans Excellens Herr Statsministern THYSELIOUS,
Hans Excellens Herr Ministern för utrikes ärendena Friherre
HOCHSCHILD,
Statsråden: VON STEYERN,
THEMPTANDER,
RYDING och
VON KRUSENSTJERNA.

Departementschefen Statsrådet Themptander uppläste härefter till justering ett i öfverensstämmelse med Kongl. Maj:ts, uppå Statsrådets enhälliga tillstyrkande, förut denna dag fattade beslut uppsatt förslag till Kongl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen angående pension för Postdirektören P. F. Th. Winroth, m. m.

Uppå Statsrådets tillstyrkande behagade Hans Maj:t Konungen gilla berörda förslag, sådant det samma finnes detta protokoll bilagdt; och skulle i enlighet dermed nådig proposition till Riksdagen af-låtas.

Ur protokollet
Wilh. Beskow.